

සංස්කෘතිය ජාතිය හා සරල රෝඛාව

ඇතැමුන්ට අනුව සංස්කෘතිය යන්න අර්ථදැක්විය නො හැකි ය. ඔවුන් පවසන්නේ මුළු මහත් ජන කොට්ඨාශයකට ම පොදු වූ සංස්කෘතියක් නැති ය යන්න ය. උදාහරණයක් ලෙස ගතහොත් දකුණේ සිංහලයන්ගේ සංස්කෘතිය නුවර කලාවියේ සිංහලයන්ගේ සංස්කෘතියෙන් හා උඩරට සිංහලයන්ගේ සංස්කෘතියෙන් වෙනස් වෙයි. එමෙන් ම දකුණේ නීතිඥයකුගේ සංස්කෘතිය දකුණේ ගොවියකුගේ සංස්කෘතියට වඩා උඩරට නීතිඥයකුගේ සංස්කෘතියට සමීප ය. එලෙස වූ විට සිංහල සංස්කෘතිය යැයි හැඳින්විය හැක්කේ කිහිමි සංස්කෘතියක් දැයි ඇතැම්හු ප්‍රශ්න කරති.

කලින් සඳහන් කර ඇති අන්දමට බටහිර සමාජ විද්‍යාඥයෝ හා ඔවුන් අනුගමනය කරන්නෝ සිංහල ජාතිය යනුවෙන් ජාතියක් හා පොදුවේ ගත්කල ජාතිය යනුවෙන් ප්‍රථමයක් නැත යනුවෙන් ප්‍රකාශකිරීමට එවැනි ඊනියා තර්කණ (reasoning) යොදා ගතිහි. මේ ප්‍රශ්නය අපි දැන් තරමක් හෝ විග්‍රහ කරමු. බටහිර සමාජ විද්‍යාඥයන් මෙහි දී බොහෝ විට කරන්නේ කබරගොයා තලගොයා කිරීමක් බව අප කියා ඇත. එහි දී ඔවුන්ට උපකාරයට ඇත්තේ බටහිර සමාජ විද්‍යාවේ දී සාධාරණයකිරීමට ඇති අසීරු බව ය.

එක් එක් මිනිසා හතහොත් ඒ ඒ අයට අනන්‍යතාවක් ඇත. එහෙත් ජෛවීයව ගතහොත් ඒ අනන්‍යතා ඉක්මවා යන යම් පොදු බවක් ද දැකිය හැකි ය. මනුෂ්‍යයකු බලලකුගෙන් හෝ විමර්ශනකරුගෙන් වෙන්කර හඳුනාගත හැකි ය. ඉන් කියැවෙන්නේ පොදුවේ ගත්කල මිනිසා පොදුවේ ගත්කල බලලාගෙන් වෙනස්වන බව ය. සත්ත්වයන් වර්ගීකරණයට ලක්කිරීමේ දී මිනිස් වර්ගයා ඔරංඔටත් වර්ගයෙන් වෙනස්වන්නේ කෙසේ දැයි බටහිර ජීව විද්‍යාඥයන්ට කියා දිය හැකි ය. මිනිස් වර්ගයට වූ විශේෂ ලක්ෂණ කවරේ දැයි අපහසුවක් නැතිව ප්‍රකාශ කළ හැකි ය.

එහෙත් සිංහල සංස්කෘතිය දෙමළ සංස්කෘතියෙන් වෙනස්වන්නේ කෙසේ දැයි බටහිර සමාජීය විද්‍යාඥයන්ට එතරම් පහසුවෙන් ප්‍රකාශ කළ හැකි නො වේ. අනෙක් අතට ඇතැම් විට සිංහල නීතිඥයකු හා දෙමළ නීතිඥයකු අතර යම් සමානකම් ද තිබෙනු දැකිය හැකි ය. ඇතැම්කු කියනු ඇත්තේ සමහර සිංහල නීතිඥයන් හා සමහර දෙමළ නීතිඥයන් අතර ඇති සමානකම ඒ සිංහල නීතිඥයන් හා සිංහල ගොවියන් අතර ඇති සමානකමට වඩා වැඩි බව ය. එසේ නම් සිංහල යනුවෙන් සංස්කෘතියක් නැත් ද? වෙනත් වචනවලින් කියන්නේ නම් එක් සංස්කෘතියක් තවත් සංස්කෘතියකින් වෙන්කර හඳුනාගත නො හැකි ද? මිනිසුන් බලලන්ගෙන් වෙන්කර හඳුනාගැනීමට නිර්ණායක ඇත්ත් සිංහල මිනිසුන් දෙමළ මිනිසුන්ගෙන් වෙන්කර හඳුනාගැනීමට නිර්ණායක නැත් ද?

බටහිර සමාජීය විද්‍යාඥයන්ට ඒ සඳහා විධි ක්‍රමයක් නැත්නම් එයින් කියැවෙන්නේ බටහිර සමාජීය විද්‍යාවන්ගේ බංකොළොත් බව මිස අනෙකක් නො වෙයි. ලෝකයේ විවිධ සංස්කෘතීන් ඇත. එලෙස විවිධ සංස්කෘතීන් නැතැයි බටහිර සමාජීය විද්‍යාඥයකුට වුව ද කිවහැකි නො වෙයි. එලෙස විවිධ සංස්කෘතීන් නැත්නම් ඉන් කියැවෙන්නේ එක්කෝ මුළු ලෝකයට ම ඇත්තේ එකම එක සංස්කෘතියක් පමණකි. නැත්නම් ඒ ඒ කණ්ඩායම්වලට අනන්‍ය වූ සංස්කෘතීන් නැති බව ය. වෙනත් වචනවලින් කියන්නේ නම් ඒ ඒ පුද්ගලයාට ආවේණික වූ විවිධ සංස්කෘතීන් ඇති නමුත් කිහිප දෙනකු ඉක්මවා යන කණ්ඩායම්වලට අනන්‍ය වූ සංස්කෘතීන් නැත.

එහෙත් මෙය නො පිළිගත හැකි ය. දකුණේ සිංහලයන්ගේ වචන උච්චාරණය උඩරට සිංහලයන්ගේ වචන උච්චාරණයෙන් වෙනස් විය හැකි නමුදු ඔවුන් කතාකරන්නේ පොදු සිංහල භාෂාවකි. ඒ සියල්ලන්ට ඇත්තේ එක් පොදු බසක් නොව භාෂා රාශියක් යැයි පවසනු කිව හැකි ය. එහෙත් ඒ ඇතැයි කියන සියළු භාෂා අතර ඇති වෙනස්කම් පැහැදිලිව ම සමාජීය විද්‍යාඥයන් දෙමළ යැයි කියන භාෂාවලින් ඕනෑම එකක් හා ඒ එක් සිංහල භාෂාවක් අතර ඇති වෙනසට අඩු වෙයි. එලෙස එකිනෙකින් සුළු වශයෙන් වෙනස් වුව ද ඒ වෙනස්කම්වලට ඔබ්බෙන් වූ පොදු බසක් සොයාගත නො හැකි ද? අද සමාජීය විද්‍යාඥයන්ගේ ප්‍රශ්නය වී ඇත්තේ මේ පොදු බස හැඳින්වීමට ඔවුන්ට ක්‍රමවේදයක් නොමැති වීම ය.

පොදු සිංහල භාෂාවක් හා පොදු දෙමළ භාෂාවක් පමණක් නොව පොදු ඉංග්‍රීසි බසක් ද ඇත. එසේ නම් මේ පොදු සිංහල භාෂාව හෝ පොදු දෙමළ භාෂාව හෝ දැනගැනීමට ක්‍රමවේදයක් සකස්කර ගැනීම බටහිර සමාජයීය විද්‍යාඥයන්ගේ යුතුකම මෙන් ම කාර්යභාරය ද වෙයි. එසේ නැතිව එලෙස පොදු භාෂාවක් නැතැයි කීම ඇතැම් බටහිර සමාජයීය විද්‍යාඥයන් තම නොහැකියාව වසාගැනීමට දරණ උත්සාහයක් පමණක් වෙයි. ඒ පොදු භාෂාවෙහි ඇති ඇතැම් ප්‍රාදේශීය ප්‍රභේදයන් හඳුනාගැනීමට ද එලෙස ම ක්‍රමවේදයක් සකස්කරගැනීම බටහිර සමාජයීය විද්‍යාඥයන්ගේ කාර්යභාරය වෙයි.

මෙහි දී ඉංග්‍රීසියේ උදාහරණයක් ලෙස ගත හැකි ය. ඉංග්‍රීසි යනුවෙන් මුළු ලෝකයේ ම පැතිරී ගිය භාෂාවක් වෙයි. ලොවෙහි ඉංග්‍රීසි කතාකරන අය එහි දී යොදාගන්නා පොදු අක්ෂර මාලාවක් වන අතර ඔවුන් භාවිතාකරන වචනවල ද යම් පොදු බවක් වෙයි. එහෙත් ඒ ඒ රටවල කතාකරන ඉංග්‍රීසියේ බොහෝ විට අනෙක් රටවල කතාකරන ඉංග්‍රීසියෙන් වෙන්කර හඳුනාගත හැකි ය. ඉංග්‍රීසි ලිවීමෙහි දී යොදාගන්නා අක්ෂර සංඛ්‍යාව විසිහය වුව ද ඇමරිකන් ඉංග්‍රීසිය යනුවෙන් හැඳින්වෙන ඉංග්‍රීසියෙහි අක්ෂර විනාසය එංගලන්ත ඉංග්‍රීසියෙහි අක්ෂර විනාසයෙන් යම් පමණකට වෙනස් වෙයි. එපමණක් නොව උච්චාරණයෙහි දී ද ඇමරිකන් ඉංග්‍රීසියෙහි හා එංගලන්ත ඉංග්‍රීසියෙහි වෙනස්කම් දැකිය හැකි ය.

ඉංදියාවේ කතාකරන ඉංග්‍රීසිය ද උච්චාරණය අතින් එංගලන්ත ඉංග්‍රීසියෙන් වෙනස් වෙයි. ඉංදියාවේ ඉංග්‍රීසියෙහි ඇතැම් වචන එංගලන්ත ඉංග්‍රීසියෙහි දක්නට නැත. අප්‍රිකානු රටවල් සම්බන්ධයෙන් ද තත්වය එසේ ම ය. එහෙත් මේ සියල්ලට ම වඩා එංගලන්තයෙහි ම භාවිතාවන ඉංග්‍රීසි අතර වෙනස්කම් ඇත. උගතුන්ගේ ඉංග්‍රීසි උච්චාරණය ලංකාවේ කම්කරු ශ්‍රේණිවල වැඩකරන්නන්ගේ ඉංග්‍රීසියෙන් වෙනස් වෙයි. මේ කරුණු ද අළලා බර්නාඩ් ෂෝ විඳවතා විසින් ලියනු ලැබූ පිග්මැලියන් (Pygmalion) නමැති පොත මෙහි දී සඳහන් කළ හැකි ය. එය පසු කලෙක මයි ෆේඩ් (My Fair Lady) නමින් චිත්‍රපටියකට ද නැගුණි. මේ පොතෙහි සඳහන්වන කරුණක් නම් එංගලන්තයේ හා යුරෝපයේ වැසියන් ඉංග්‍රීසි උච්චාරණයේ දී දක්වන වෙනස්කම් ය. ඒ ඒ අය කතාකරන ඉංග්‍රීසි අනුව ඒ ඒ නැතැත්තා එංගලන්තයේ කිනම් ප්‍රදේශයකින් ද, යුරෝපයේ කිනම් රටකින් ද ආදී වශයෙන් කීමට හැකි බවක් පොතෙන් ගම්‍ය වෙයි.

මේ සියල්ලෙන් කියන්නේ කුමක් ද? ඉංග්‍රීසිය යනුවෙන් භාෂාවක් නැති බව ද? මේ කිනම් ඉංග්‍රීසියක් ගත්තත් ඒ සිංහල භාෂාවෙන් ඉතා වෙනස් බව පැහැදිලි ය. සිංහලය හා ඒ ඕනෑම ඉංග්‍රීසියක් අතර ඇති වෙනස ඒ ඒ ඉංග්‍රීසි අතර ඇති වෙනසට වඩා වැඩි ය. මුළු ලොවෙහි ම පොදු ඉංග්‍රීසියක් ඇති මුත් රටෙන් රටට ද ප්‍රදේශයෙන් ප්‍රදේශයට ද ඉංග්‍රීසිය වෙනස් වෙයි. ඇතැම් විට පුද්ගලයාගෙන් පුද්ගලයාට ද ඒ වෙනස්විය හැකි ය. එහෙත් ඒ සියළු වෙනස්කම් අතර ඉංග්‍රීසි බස සිංහල වැනි වෙනත් බසකින් වෙන්කර හඳුනාගැනීම බටහිර සමාජයීය විද්‍යාඥයකුට කෙසේ වෙතත් වෙනත් අයකුට නම් හැකි ය. එමෙන් ම පොදුවේ ගත්කල ඇමරිකන් ඉංග්‍රීසිය එංගලන්ත ඉංග්‍රීසියෙන් වෙනස් බව දැනගත හැකි ය.

බටහිර සමාජයීය විද්‍යාඥයන්ගේ ප්‍රශ්නය වී ඇත්තේ විශුක්ත චින්තනයෙහි දී ඔවුන් දක්වන දුර්වලකම ය. බටහිර රටවල විශුක්ත චින්තනයෙහි ඉහළම දස්කම් දක්වන්නෝ බොහෝ විට භණිතය, සෛද්ධාන්තික භෞතික විද්‍යාව, යම් ප්‍රමාණයකට දුර්වලතාව වැනි විෂය හදාරති. ඒ අතර තවත් අය විශුක්ත චිත්‍රකලාව, විශුක්ත පිළිම ඇඹීම, විශුක්ත සංගීතය වැනි ශිල්ප හදාරති. විශුක්ත සමාජයීය විද්‍යාවක් කිසි එකක් නැත. බටහිර රටවල ද විශුක්ත චින්තනයෙහි දස්කම් දක්වන්නන් සමාජයීය විද්‍යාවන් හැදෑරීමට යොමු වනු නො පෙනෙයි.

ලංකාව සම්බන්ධයෙන් ගත්කල ඒ ගැන කතා නොකර සිටීම වඩා සුදුසු ය. මෙරට සමාජයීය විද්‍යාවන් ඉගෙන ගන්නා අය ඉතා වැඩි වශයෙන් එසේ කරන්නේ ම විශුක්ත චින්තනය ඔවුන්ට අගෝචර වන බැවිනි. එහෙත් මෙරට උගතුන් බුද්ධිමතුන් ලෙස පෙනී සිටින්නෝ ද මේ ගණයට අයත් වෙති. අද මෙරට සාමාන්‍ය ජනයා උගතුන් ලෙස දකින්නේ මේ පිරිස ය. එය මෙරට තරමක ප්‍රශ්නයක් බවට දැනටමත් පත් වී ඇවසාන ය. විශේෂයෙන් ම ජනමාධ්‍ය අරා සිටින අය මේ ගණයට අයත් වෙති. අද අවාසනාවකට මොවුන් රටේ මතිමතාන්තරවල ආධිපත්‍යය දරති.

ඒ කෙසේ වෙතත් පොදු ඉංගිරිසිකාරයා යන සංකල්පය වියුක්ත වුවකි. භාෂාව සම්බන්ධයෙන් ගත්කල එකිනෙකාසෙන් සුළුවෙන් වෙනස්වන පිරිසක් අතරින් පොදු සාධාරණ මිනිසකු සෙවීම හෝ හඳුනාගැනීම හෝ වියුක්ත ව කළ යුත්තකි. ඒ පොදු මිනිසා හෙවත් වියුක්ත මිනිසා සංයුක්තව අපේ ඉන්ද්‍රිය ඇසුරෙන් දැකගැනීමට හැකි අයෙකු නො වෙති. එවැනි පුද්ගලයකු වියුක්තව දැකගැනීමට නොහැකි බවහිට සමාජයේ විද්‍යාඥයෝ ජාතියක් සංස්කෘතියක් ආදී වශයෙන් දැකගත හැකි කිසිවක් නැතැයි පවසති.

දිග පළල ඝනකම ඇති ඇද නැති පළලට හා ඝනකමට වඩා බෙහෙවින් වැඩි දිගක් ඇති රේඛා සියල්ලට ම පොදු වූ ගුණ නම් ඇද නැති බව හා දිගක් ඇති බව ය. එවැනි රේඛාවක පළල හෝ ඝනකම ගැන කතාකිරීම තේරුමක් ඇති දෙයක් නො වේ. පළල හා ඝනකම අත්හැරිය විට අපට ලැබෙන්නේ දිගක් පමණක් ඇති එහෙත් පළලක් හෝ ඝනකමක් හෝ නැති ඇද නැති රේඛා ය. මේ රේඛාවලට අපි සරල රේඛා යැයි කියමු. එහෙත් සරල රේඛාවක් දැකගත නො හැකි ය. ඝනකමක් පළලක් නැති රේඛාවක් දැක ගැනීමට නො හැකි ය. එපමණක් නො වෙයි. අප සරල රේඛා නමින් අදින රේඛාවලට ද පළලක් ඝනකමක් වෙයි. එහෙත් එපමණකින් සරල රේඛා නැතැයි අපි කියමු ද?

එක සමාන දිගින් වූ ඇද නැති රේඛාවලට විවිධ පළල හා විවිධ ඝනකම ඇතැයි කිසිවකු කීමට ඉඩ ඇත. එබැවින් දිගක් මිස පළලක් හෝ ඝනකමක් හෝ නැති සරල රේඛා යනුවෙන් රේඛා විශේෂයක් ලෝකයේ නැතැයි යනුවෙන් ද කිසිවකු නිගමනය කරනු ඇත. එහෙත් ඔවුන් කතාකරන්නේ ඉතා ප්‍රාථමික ඉන්ද්‍රිය ගෝචර ලෝකයක් ගැන බව අපි දනිමු. ඉන්ද්‍රිය ගෝචර ලෝකයෙහි සරල රේඛා නැති පමණින් සම්මුති අර්ථයකින් සරල රේඛා නැතැයි අපි නො කියමු. ජාතිය හා සංස්කෘතිය සම්බන්ධයෙන් ද කිවහැක්කේ එවැන්නකි.

මහාචාර්ය නමින් ද සිල්වා